

πρὸς τὸ ὅποιον μ' ἐκαρουσίασε καὶ τὸ ὅποιον
το ἐνώτερον τις ὑπάλληλος, μὲ παρετήρησεν
αὐτο στιγμῆς, ἐκάλεσεν ἓνα τῶν ὑπηρετῶν του
τὸν διέταξε νὰ μὲ ὀδηγήσῃ παρὰ τῷ υἱῷ του
πρῶτον, ὅπως διαμείνω μέχρι τοῦ γεύματος.

Ὁ κύριος εἶναι νέος τις Εὐρωπαῖος δ' ὁ Μαν-
δάρινος Χάρ-Γουὸν ἵσταιεν εἰς τὸ κατάστημα, καὶ
ὅτι οὗτος ὁ Σίρ Στοδάρτ σὰς εὐσταίνει, εἶπεν ὁ
κύριος, εἰτάγων με εἰς τὸν θαλάμον τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἐμοῦ.

Ἐξαίρετῃ τὸν κύριον Ἀλβέρτος, ὅστις ἐφάνη τε-
ταραχμένος ὀλίγον ἄμα ἰδὼν με, καὶ ἐκλείσει ταχέως
κατιοθήκην ἀντικειμένον τι, ὅπερ εἶδον ἀμυδρῶς.

Ἀλβέρτος ἦτο νέος. ἀναστήματος ὑψηλοῦ, μὲ χει-
μικρὰς λεπτορυεῖς, μὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους καὶ
πυκνὰς· ἡ κόμη του, εὐτροφος καὶ πυκνὴ, περιέβλη-
το ὑπερῷοτάτον ὡσεὶδὲς πρόσωπον, εὐτινος αἰ παρειαὶ
αὐτοῦ ἱραίνοντο χροῶδεις.

Ἐπιβλῶν ἐκ τῆς ταραχῆς του, ὁ Ἀλβέρτος μ' ἐ-
ρωτῶν ἐρωτῶν περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ταξιδίου μου,
ἐπερ εἶναι ἐκκόπου ν' ἀποκαλύψω, καὶ τῆς ἡλικίας μου,
— Δωδεκαετῆς, ἀπεκρίθην.

— Τοσοῦτον νέος μακρὰν τῆς μητρὸς του! δυ-
στυχῆ παιδίον, δυστυχῆς μήτηρ, εἶπεν αὐτό. — Ἡ
ἐπιθυμία καὶ εὐτυχία φωνῆ του μοῦ συνεχίνει τὴν ψυ-
χὴν τὸν τόπον τοῦτον, ἐπρόσθετεν, ὅπου αἱ
ἐπιθυμίες ἀπολαύσεις ἀπαγορεύονται εἰς τοὺς Εὐ-
ρωπαῖους· θέλετε εὐρεθῆ ὀλομόναχος πολλὰκις, ἡ καρ-
δία θέλει διαβρῆσθαι, εἰθετε ἐδῶ τότε, θελομεν λα-
λοῦμεν περὶ αὐτῆς, περὶ τῆς μητρὸς σας, περὶ παντός
ἵνα εἴητε προσφιλεῖς.

Ἡ εὐτυχία καὶ οἱ τρόποι τοῦ νέου μου φίλου ἐγέν-
ον ἐν ἐμοὶ ὑποψίας παραδόξους.

Ὁ Σίρ Στοδάρτ μὰς εὗρεν ἐντὸς τοῦ κήπου εἰς ὃν
αὐτοῦ με εἶχεν ὀδηγήσει, κήπον ἀπέραντον μὲ
ἄθλη εὐστυμῆ, μὲ καταβρῆσθαι μικροὺς ὄρμη-
κούς καὶ εὐήχους, μὲ κισσόκια ἐπιτεξίως ὠλοδομη-
μένα ἐπὶ τῶν βράχων, ἀρ' ὧν ἡ θεὰ ἐκτείνεται ἀπο-
στατοῦ μέχρι τῆς θάλασσης.

Ἡ εὐτυχία προσεκάλεσεν εἰς τὸ δεῖπνον.

Ἡ τραπέζα ἦτο παραθεθεμιμένη εὐρωπαϊκῶς. Ἐκεῖ
ἔβουον περὶ σὰς, κοχλιάρια, καὶ φαγητὰ τῆς ὀρέ-
ξεο μου. Ἡ πολυτέλεια ἦτο ἐκπληκτικὴ. ἡ δὲ περὶ
τραπέζαν ὑπηρεσία ἀρίστη. Μάλιστα νὰ σὰς λα-
λοῦμεν περὶ πορτογάλνης ὡς οὗτης ἐγγωρίου, εἰμεθα δὴ
ἐν ἀποστατοῦ, πάντες σχεδὸν Ἀγγλοὶ, δύο ἢ
τρεῖς Ἰθαγενεῖς, οἵτινες, ὡς μοὶ εἶπον, ἦσαν μεσίται
ἐντὸς εἰς λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου, διέκοπτον
τὸ μονότονον τῆς ἐνδυμασίας διὰ τῶν πλουσίων
ἐνδύματων. Μηδεμίαν ὑπῆρχε γυνή ὁ Ἀλβέρ-
τος ἀπέναντι τοῦ πατρὸς του κατεῖχε θέ-
μα ἡλικίας, καὶ ἐξεπλήρου καθήκοντα οἰκοδεσποίνης,
καὶ τῶ ἀπέδιδον σέβας, ἐπιδαφιλεύοντες αὐτῶν
ἐντὸς φιλοφρονήσεις, αἵτινες ἐξήλειψαν τὰς ἀμφιβο-
λήσας.

Ἡ εὐτυχία νὰ ἐπιτρέψω παρὰ τῷ Χάρ-Γουὸν,
Στοδάρτ μὲ ἐνηγκαλίσθη, ὁ δὲ Ἀλβέρτος προ-
σέβη ἐπέθηκεν ἐπὶ τοῦ μετώπου μου φίλημα, Ἄ!

τὸ ἠγάθηθη καλῶς, ἡ ἀβεβαιότης μου ἐξηλείφθη, ὁ
Ἀλβέρτος ἦτο γυνή.

Τὸ μυστήριον τοῦτο μὲ κατετάραξεν· ἀπεράσιτα νὰ
τὸ σαφηνίσω.

Τότε μετ' ἀγγινούας ἀξίας Αὐτοκράτορος τοῦ εὐ-
ρανοῦ κράτους, διὰ νὰ δοκιμάσω τὴν εὐφροσύνην μου, ἀ-
πεύθυνα τὴν ἐξῆς φράσιν πρὸς τὸν κεχρηῖστα Σίγγην μου,
— Διὰ τὴν ἡ γυνὴ τοῦ Σίρ Στοδάρτ κρύπτεται ὑπὸ
τὸ πρόσωπον υἱοῦ, φέροῦσα ἐνδύματα ἀδρός;

— Δὲν ὑπάρχουσι γυναῖκες εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν κα-
τάστημα, ἀπεκρίθη ὁ ὑπηρετής, ὁ κύριος Ἀλβέρτος
εἶναι ἀνήρ.

— Μ' ἐκλαμβανεις ὡς Σίγγην, ἀπαρητέ μοι. Καὶ ἐπὶ
τούτῳ ἰδοὺ ὁ φίλος σας ἀπεύθυνον παρατηρήσεις διὰ
ν' ἀποδείξῃ τὸ ψῆλον τοῦ Ἀλβέρτου. Ὁμιλῆτα δι' ἀν-
τικειμένον τι γυναικεῖον, ὅπερ ὁ Ἀλβέρτος εἶχε κρύ-
ψει κατὰ τὴν προσέλευσίν μου, διὰ τὴν θωπευτικὴν
φωνὴν τοῦ νέου, τέλος ἐκίνησά πάντα λίθον ὥστε ἐ-
πίπαια τὸν ὀργόν μου. Ἀλλ' ἐνῶ ἀπέδιδωκα τὴν ἀπι-
στίαν του προσοικειῶν αὐτὸν εἰς τὴν γνώμην μου,
παρετήρησα ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ Σίγγου διεχέετο ὑπὸ
χαρᾶς ἐκτάκτου, καὶ οὗ ἐπανελάμβανε μετ' ἡχοῦ ἀ-
παιτίου « Γυναῖκες εἰς τὸ κατάστημα! γυναῖκες. . .
Ἄ! καλὰ, καλὰ, γυναῖκες! Ἐν ἦτο δυνατόν. . . .

Ἐκ τούτου ἐσυμπέρανα ὅτι εἶπον βεβαίως ἀνοησίαν
τινά.

Εἶχον παρέλθει ἤδη στιγμαὶ τινες ἀπὸ τοῦ διέτριβον
ἐν τῷ θαλάμῳ ἐνθα ὄφειλον νὰ διέλθω τὴν νύκτα,
προσπνῶν νὰ ἐξαπλωθῶ, ὅπως ἠδύναμην καλῆτερον,
ἐπὶ ψυχῆ μου ἐκ χαρῆς, ὅτε ἤκουσα διὰ τοῦ διαφράγ-
ματος τῆς οἰκίας τὴν φωνὴν τοῦ Σίγγου ὑπηρετοῦ μου.
Ὁμιλεῖ ταχέως, αἱ δὲ ἐπερωτήσεις αὐτοῦ ὑψίστατο
μ' ἐπληροφόρησαν ὅτι τὸ ἀντικειμένον διέφερεν ὑπερ-
βαλλόντως τὸν Μανδάρινον. Ἐνόησα συγκεχυμένως
τὴν ἐνοσίαν τῆς συνδιαλέξεώς των.

— Πῶς, εἶπεν ὁ Χάρ-Γουὸν, εἶται βίβαιος οὗτι
ἐτόλμησαν νὰ εἰσάξωσι γυναῖκα.

— Ὁ νέος ξένος βίβαιος δὲν μὲ ἠπάτησε. . . .

— Ἄ! εὐχαριστῶ Λόγγ-Τί, ἀνέκραξεν ὁ Χάρ-Γουὸν,
ἐξεπλήρωσας ἀξίως τὴν ἀποστολήν σου. Τὸ τέκνον τοῦ-
το εἶναι ὁ ἀληθὴς ἐκλεκτός τοῦ Μεγάλου Τιδερ· θέλει
σώσει τὸ κράτος. Μίγγ, ἀναχώρησον, ἔσω ἐξέμυθος
κοί τῆ ἀμοιβῆτος εἶναι βεβαιωτάτη. Ὁ δοῦλος ἐξῆλθεν.

Τί ποιητέον, ἐπαιέλαθεν ὁ Μανδάρινος τῶν λευκῶν
κομβίων.

— Ἀπὸ τῆς αὐρίον ἡ γυνὴ αὕτη ν' ἀποσπασθῇ
ἀπὸ τοὺς κατηραμένους αὐτοὺς Εὐρωπαίους, καὶ ν'
ἀποσταλῇ εἰς Πεκίνον. Ἡ τιμωρία της ἔσται εἰς
παραδειγμα. Τοιαύτη ἡ γνώμη μου.

— Τοιαύτη καὶ ἡ ἰδική μου, Λόγγ—Τί. Ἐὰν ἀφι-
σωμεν γυναῖκας νὰ κατοικῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα των,
θέλομεν ταχέως ἰδεῖ τὸ κράτος διαρπαζόμενον ἀπὸ
τοῦ; ξένους τούτους. Οὗτοι εἶναι ἀναγκαῖοι εἰς τὴν
εὐτυχίαν μας, ἀς τοὺς ἀνεχθῶμεν, ἀλλ' ἡ Καντὼν
ἔστω δι' αὐτοὺς τόπος ἐξορίας. Ἡ μεγαλητέρα αὐτῶν
ἐπιθυμία ὅταν εἰσέρχονται ἔστω ἡ ἀναχώρησις των.

— Δὲν φοβεῖται τὴν ἀγανάκτησίν των, ἀντεῖπεν ὁ
Λόγγ—Τί. Οἱ Ἀγγλοὶ εἶναι ἰκανῶς ἰσχυροί.